

A Trinunal Supremo a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- A) Vajon az EK 81. cikke (1) bekezdésének értelmezése szerint összeegyeztethetők-e a közös piaccal pénzügyi intézmények közötti olyan információk cseréjére vonatkozó megállapodások, amelyek ügyfelek fizetőképességére és pontosságára vonatkoznak, mivel ezek a megállapodások hatással vannak az Unió pénzügyi politikáira, és korlátozzák a versenyt a pénzügyi és hitelintézetek ágazatában?
- B) Vajon az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének értelmezése lehetővé teszi-e valamely tagállam számára, hogy a versenyfelügyeleti szerveken keresztül pénzügyi intézmények közötti információk cseréjére vonatkozó megállapodásokat engedélyezzen egy, az ügyfelek hiteleit érintő nyilvántartás létrehozása által, mivel e pénzügyi szolgáltatók fogyasztóit és felhasználóit e nyilvántartások révén előnyös hatások érhetik?

A Gerechtshof te 's-Hertogenbosch 2005. május 31-i határozatával a G.M. van de Coevering kontra Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-242/05. sz. ügy)

(2005/C 205/15)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Hollandia) 2005. május 31-i határozatával, amely 2005. június 3-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a G.M. van de Coevering kontra Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof te 's-Hertogenbosch a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

Ellentétes-e a közösségi joggal, különösen az EK 49–55. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás szabadságával az, hogy Hollandia olyan Hollandiában lakó természetes személyre, aki valamely másik tagállamban egy bérbeadótól bérleti szerződés alapján bérel olyan személygépkocsit, amely nem szerepel az 1994. évi Wegenverkeerswet (a közúti forgalom szabályozásáról szóló törvény) szerinti nyilvántartásban és amelyre nem fizették meg a BPM törvény⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdése szerinti

személygépjármű- és motorkerékpár-adót, a BPM törvény 1. cikkének (5) bekezdése alapján személygépjármű- és motorkerékpár-adót vet ki az ezzel a személygépkocsival történő, az 1994. évi Wegenverkeerswet szerinti holland közúthasználat megkezdésekor, ahol az adó teljes összegét meg kell fizetni függetlenül a bérlet időtartamától és a holland közúthasználat időtartamától, és ahol a fent nevezett természetes személy egyáltalán nem jogosult mentességre és visszatérítésre?

(¹) 1992. évi törvény a személygépjármű- és motorkerékpár-adóról.

A Bayerischer Verwaltungsgerichtshof 2005. április 19-én végzésével a Bund Naturschutz in Bayern e.V. és társai kontra Freistaat Bayern ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-244/05. sz. ügy)

(2005/C 205/16)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bayerischer Verwaltungsgerichtshof 2005. április 19-én végzésével, amely 2005. június 7-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Bund Naturschutz in Bayern e.V. és társai kontra Freistaat Bayern ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bayerischer Verwaltungsgerichtshof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- Milyen védelmi rendszer létrehozását követeli meg a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatodik preambulumbekkezdésével együtt olvasott 3. cikkének (1) bekezdése, figyelemmel az EK-Szerződés (az Európai Közösség létrehozásáról szóló, 1957. március 3-án kelt Szerződés, legutóbb módosította a 2003. április 16-i EU-csatlakozási okmány) 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt veszélyeztetési tilalomra, a Bíróság C-117/03. sz. ügyben 2005. január 13-án hozott ítéletét követően, a közösségi jelentőségű területként kijelölhető, különösen olyan területek esetében, amelyek elsődleges fontosságú természetes élőhelytípusokat és/vagy fajokat tartalmaznak, azt megelőzően, hogy e területek felvételre kerültek a közösségi jelentőségű területek Európai Közösségek Bizottsága által ezen irányelv 21. cikkében megállapított eljárás szerint meghatározott jegyzékébe?

2) Milyen hatással van e védelmi rendszerre, ha az említett területek már szerepelnek a javasolt területek Bizottsághoz benyújtott, a 92/43/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti nemzeti jegyzékében?

3) Eleget tesz-e az említett területekre vonatkozó, a bajor természetvédelmi törvény 48. cikkének (2) bekezdése szerinti nemzeti védelmi rendszer a 92/43/EGK irányelv hatodik preambulumbekkezdésével együtt olvasott 3. cikke (1) bekezdésében található közösségi jogi előírásoknak, figyelemmel az EK-Szerződés 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt veszélyeztetési tilalomra?

(¹) HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

cikkének a Ballymurtagh (County Wicklow) hulladéklerakó esetében, Írország nem teljesítette az ezen irányelvből és a Szerződésből eredő kötelezettségeit;

2) állapítsa meg, hogy mivel nem tette meg valamennyi ahhoz szükséges intézkedést, hogy megfeleljen a 80/68/EGK irányelv 5., 7., 8., 10., 12. és 13. cikkének a szennyvíz-ülepítő aknákból származó közvetett kibocsátás esetében, Írország nem teljesítette az ezen irányelvből és a Szerződésből eredő kötelezettségeit; és

3) kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. június 14-én benyújtott kereset

(C-248/05. sz. ügy)

(2005/C 205/17)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Sara Pardo Quintillán és Donatella Recchia, meghatalmazotti minőségben, segítők: F. Louis a brüsszeli ügyvédi kamara tagja és C. O'Daly, solicitor, a Law Society of Ireland részéről, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel nem tett meg valamennyi ahhoz szükséges intézkedést, hogy megfeleljen a felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről szóló, 80/68/EGK irányelv (¹) 4., 5., 7., 9. és 10.

A hozzá intézett panaszokat követően a Bizottság tudomást szerzett a 80/68/EGK tanácsi irányelv széleskörű írországi megsértéséről.

Először, 1989. óta Írország lehetővé tette egy települési hulladéklerakó működését Ballymurtagh-ban (Co. Wicklow) a 80/68/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdésében megkövetelt hivatalos engedélyezés nélkül. Annak következtében, hogy nem teljesítette a 4. cikk (2) bekezdését, megsértette ugyanezen irányelv 9. cikkét is. Ezenkívül a hulladéklerakóra vonatkozó hulladéklerakási engedély, amelyet az Ireland's Environmental Protection Agency [Írország környezetvédelmi ügynöksége] csak 2001-ben adott ki, megsérti a 80/68/EGK irányelv 4., 5., 7. és 10. cikkét.

Másodszor, a Bizottság bizonyítékokkal rendelkezik arról, hogy Írország nem teljesítette a 80/68/EGK irányelvet a szennyvíz-ülepítő aknákból a felszín alatti vizekbe való közvetett kibocsátás vonatkozásában. Ebben a tekintetben a Bizottság vizsgálatot folytatott egy Creacon Lodge-ben (Co. Wexford) elhelyezkedő szállodaépület, a 80/68/EGK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének régóta fennálló Írország általi értelmezése és ugyanezen irányelvnek az ír vidéken való szélesebb körű megsértése esetében. A Killarney tavak, (Co. Kerry) eutrofizációjára vonatkozó jelentések, a hivatalos ír vízszennyezési jelentések és az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 80/778/EGK irányelv (²) megsértése azt bizonyítja, hogy Írország megsértette a 80/68/EGK irányelv vonatkozó előírásait.